

PEDRA SECA

Xavier Gual

EMPRESARI @xaviergual

DE LES CÀRREGUES A L'ATURADA

Seguim sense poder deixar de parlar (ni fer) altra cosa. Per a molts cada vegada millor, per a altres cada vegada pitjor. Som en l'espai que ve després de les agressions policials i l'aturada d'ahir, a l'espera d'un demà que mostri una sortida clara a l'espai nou i desconegut en què ens trobem. Tot i que es podia preveure, als més optimistes els va quedar clar que el «procés», en la seva fase final, no serà una festa major. Des de diumenge, un bany de dura realitat barreja a hores d'ara il·lusió, incògnites i pors. Els primers cops foren verbals, després van venir els judicials i, al final, els de debò. Amb les porres i les pilotes de goma. Els uns i els altres (sempre hi ha uns i altres), més enllà del que pensen políticament, es pregunten com hem pogut arribar fins aquí. Excepte els que han practicat la violència, els que l'han ordenat i uns quants que els fan la gara-gara. M'impacta constatar que des-

prés de l'aturada d'ahir, parlar de diumenge sembla superat pels fets que arriben imparables. La nostra quota local d'atacs policials coneguts varen ser a Sant Joan, Callús, Fonollosa i Castellgalí. Si els guàrdies van sortir de la caserna de Manresa, van optar per evitar la capital i fer cap a objectius aparentment més fàcilment assolibles. Alguna raó els va fer evitar els col·legis electorals més concorreguts. Van fer el mateix a l'Anoia, on els seus objectius van ser dos pobles petits: Montmaneu i Sant Martí.

En les accions de diumenge en què molts van rebre i quasi tots vam plorar, a mi em va impactar especialment l'empenta violenta que un guàrdia civil va donar sense cap mesura al professor Badia, l'actual alcalde de Callús. Un homenot cuirassat que el superava d'un parell de pams d'alçada el va tombar cap enrere amb un cop d'escut. Si arriba a caure malament, ara seria un dels ferits greus de la jor-

nada. Es va posar dignament sol uns passos al davant dels ciutadans concentrats davant de l'escamot. Joan Badia fou un home represaliat durant el franquisme per aquells comissaris lúgubres d'ulleres fosques. Ara haurà rebut per part d'unes forces d'un règim que va repetint contínuament que és democràtic. Després de dedicar la seva vida a la docència primer i a la política després, va voler fer un «Carmena» i ser l'alcalde del seu poble al moment de jubilar-se. Volia culminar la seva activitat professional de forma activa però tranquil·la. Un altre regidor, el pallaso Jordi Pesarrodona, va rebre de valent a Sant Joan. El van reconèixer per la seva «performance» amb un nas vermell el dia de la detenció dels càrrecs de la Generalitat. Una agressió ben discriminada. Una revenja. Un «escarmiento al payaso». Per allà, abans o després, van sacsejar un sobrepasat mosso que innocentment volia posar una mica

de sentit comú a tot allò. Veure dos policies barallant-se és la imatge diàfana d'una llei dura contra la dignitat. I després, cap a Fonollosa. Cada persona amb un telèfon és un càmera de televisió. Vegin les imatges quan en tinguin oportunitat.

L'1 d'Octubre és un dia al qual queda pendent posar un nom, perquè dies així han de tenir-ne un per ser recordats. Tot i que no hi ha ni temps per aturar-se a reflexionar, dono voltes a un parell d'arguments que no acabo de comprendre o sobre els quals no tinc respostes. Els agents armats, van afliuixar a mig matí quan van veure les reaccions que generaven? I havent passat per diferents llocs de votació de Berga on encara els esperen a hores d'ara, es palpava en tot moment una tensió angosiada pels anuncis a través de les xarxes sobre la imminent arribada de la Guàrdia Civil, preparada per entrar en acció. Aterrava una mica. Sense cap mena de dubte, va ser una

campanya organitzada per algú desconegut amb uns interessos ben precisos. Perquè va passar a tot arreu. No va ser res espontani. Com que aquesta no és una peça d'informació sinó d'opinió, puc fer teories i pensar en els dos bàndols. O bé els organitzadors de les eleccions ho van promoure per mantenir l'ocupació dels centres de votació, o bé els cap policials van voler generar terror per evitar que la gent anés a votar. Una mateixa maquiavèlica acció amb intencions oposades. Una és certa i l'altra no, però no tinc proves de cap de les dues. I una curiositat que ha passat per alt a molts, el dia va acabar amb molts ferits però sense cap detenció per part dels uniformats, els quals, per cert, estrenaven vestuari. L'endemà (per sort sempre n'hi ha un), a l'institut Quercus de Sant Joan Vilatorrada els alumnes van penjar un rètol de colors d'aquells que fan els alumnes que deia: «Convivència». A veure.

VIOLÈNCIA CONTRA DIGNITAT

TRIBUNA

Carles Duarte i Montserrat

POETA

Han guanyat la batalla de la violència. Han perdut la batalla de la dignitat. Han atacat d'una manera salvatge els catalans que Soraya Sáenz de Santamaría afirmava emfàticament que el Govern espanyol volia defensar. I s'han delatat davant de l'opinió pública internacional, escandalitzada per comportaments impropis d'una democràcia. Els fets del dia 1 d'Octubre exigeixen la dimissió del president del govern espanyol, Mariano Ra-

joy, i del seu delegat a Catalunya, Enric Millo. Va ser un error inacceptable en algú que aspirava a governar Espanya que Rajoy fos el principal impulsor de la recollida de signatures contra l'Estatut i del recurs davant del Tribunal Constitucional, determinant en la desafecció que el prudent president Montilla va advertir i denunciar. Rajoy ha desaprofitat, a més, els set anys que han passat des de la sentència del Tribunal Constitucional, per oferir una alternativa que permetés reorientar d'una manera constructiva un conflicte que any rere any s'ha anat accentuant. Els efectes de la decisió del Constitucional han estat dissortadament importants i duradors. L'alteració per un tribunal d'un Estatut aprovat en referèndum només es podia salvar amb un altre referèndum. Després de la repressió violenta soferta per tants catalans que actuaven amb civisme i paciència -jo mateix vaig ser dels qui va estar sis hores de

cua per votar-, la ruptura entre Catalunya i Espanya ha assolit unes proporcions difícilment reversibles a curt i a mitjà termini. Reaccionar davant de reivindicacions polítiques limitant-se a reconduir la resposta al territori judicial i a l'acció de forces armades ha situat els lligams entre Catalunya i Espanya al llindar de l'abisme que teòricament el govern espanyol pretenia evitar. S'hi ha fet evident la voluntat de perseguir i destruir adversaris en el vessant polític i en el personal. Algú, insensatament, ha parlat de proporcionalitat. Amb més de vuit-cents ferits? Amb les sancions econòmiques que es reclamen per a Artur Mas? Hi ha autoritarisme -¿qui deia que Pep Guardiola

«Algú, insensatament, ha parlat de proporcionalitat. Amb més de vuit-cents ferits? Amb les sancions econòmiques que es reclamen per a Artur Mas?»

exagerava en aplicar aquesta condició a l'estat espanyol? - i hi ha incapacitat de respecte i de diàleg. El govern espanyol ha actuat amb Catalunya amb el clàssic «orden y mando», com si fos una colònia a la qual des de la metròpoli es poguessin imposar els horitzons. S'han cansat de reclamar que les decisions sobre Catalunya es prenguessin a Madrid. Enviar policies i guàrdies civils amb uniformes antidisturbis contra ciutadans desarmats de totes les edats que només aspiraven a votar és una pràctica de dictadures, singularment quan la policia trenca deliberadament els dits d'una mà, tira a terra persones amb discapacitats i tracta urnes com si fossin cubells d'escombraries. Per acabar-ho d'adobar, la intervenció de Rajoy el vespre del dia 1 d'Octubre va obviar les víctimes de l'acció policial. La dimissió de Rajoy i Millo és indispensable, perquè han perdut davant dels catalans tota autoritat.

Us **conviden** a una **activitat + arrossada** per als **subscriptors** del diari

Escull entre **caminar** o **pedalar** i després gaudeix d'un bon arròs tots junts

Què has de fer per aconseguir-ho?

Vine a les nostres oficines de Regió7 amb el carnet de subscriptor o truca.

Apunta't a l'activitat i a l'arrossada (màxim 5 places gratis). Inclou: activitat + plat d'arròs + pa + fruita + aigua

Si no ets subscriptor informa't a les xarxes dels BENETGAMES

DISSABTE
7 D'OCTUBRE
al Bosquet de Sant Fruitós
a les 11 del matí